

Baardgier

In Nederland beter bekend als lammergier

Lengte: 94 tot 117 centimeter van kop tot voet. Gewicht: 5000 tot 7000 gram. Zijn spanwijdte is 245 tot 272 centimeter. Dat is de lengte gemeten van vleugeltip tot vleugeltip met uitgespreide vleugels.

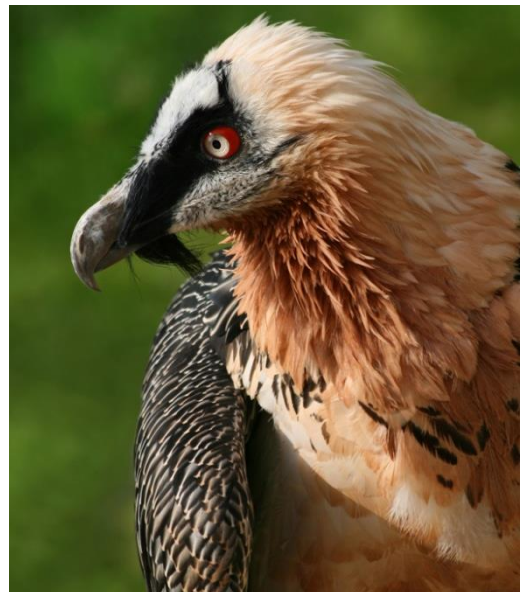


Waar kom je ze tegen?

Baardgieren leven in Zuid-Afrika, Oost-Afrika, Centraal-Azië en Midden- en Zuid-Europa. Ze zoeken hun stek in woeste, afgelegen berggebieden op hoogtes voornamelijk boven de 1000 meter. Het zijn echte hoogvliegers. Mensen hebben deze gieren wel gezien op hoogtes van 7500 meter. Dat is ongeveer de hoogte van Mount Everest, de hoogste berg op aarde.

Verenpak

Deze gieren zijn behoorlijk bont gekleurd. Tegen hun zwartbruine rug, vleugels en staart contrasteert hun onranjegele lichaam met geelwitte kop. Er loopt een zwarte vlek van snavelbasis tot rond de ogen en ze hebben een soort snor aan hun snavelbasis.



Voedsel

De baardgier eet graag karkassen van zoogdieren. Deze gier is vooral speciaal, omdat hij de dode dieren vanaf een grote hoogte laat vallen. Zo breken de botten van het kadaver op de harde ondergrond en kan hij bij het merg. Ter afwisseling vangen ze ook weleens een levende haas, schildpad of klipdas. Ze eten de botten van dieren volledig en zijn dus vooral uit op het beenmerg dat daarin zit.

Paren en jonkies

Ze maken nesten op kliffen van grote stapels takken, bekleed met wol, mest, gedroogde huiden en soms zelfs menselijk afval. Het vrouwtje legt 1 of 2 eieren en wisselt het broeden af met het mannetje wel zo'n 53 tot 60 dagen lang. Jonge baardgieren zijn ongeveer een jaar lang afhankelijk van hun ouders.



Bedreiging en bescherming

De baardgier is nog niet bedreigd. Er zijn nog zo'n 10.000 tot 100.000 baardgieren in het wild. Omdat ze in zo'n uitgestrekt gebied leven, kom je er toch zelden één tegen. Er leven alleen vrij veel van deze gieren in de Himalaya. Waarschijnlijk omdat ze tijdens het vliegen geen probleem hebben met grote hoogtes.

Door jacht, vergiftiging, verlies aan ruimte om te kunnen broeden en versterking van hun rust neemt hun aantal wel af.

Daarom zijn ook voor deze gieren fokprogramma's gestart in Europa. Ook Nederlandse dierentuinen doen daaraan mee. Er zijn bijvoorbeeld baardgieren geboren in dierentuinen, die terug zijn gezet in de Alpen. Daar is inmiddels weer een populatie van zo'n 100 dieren.